

РЕШЕНИЕ

№143

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 09.04.2012 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на двадесет и осми март през две хиляди и дванадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ

ИВАНОВА

СЛАВА ГЕОРГИЕВА

при секретаря Е.В. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура-Перник, прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от съдия Георгиева к.н.а.х.д. № 124 по описа на съда за 2012 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на В.А.В. *** против решение № 29 от 03.02.2012 г. на Районен съд-Перник, постановено по н.а.х.д. № 941 по описа на съда за 2011г..

С атакуваното решение е потвърдено наказателно постановление № 2435/16.12.2009 г. на Началник сектор "Пътна полиция" (ПП) към ОД на МВР - Перник, издадено срещу касационния жалбоподател *в частта*, с която за нарушение по чл. 21, ал. 1 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) и на основание чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП са му наложени административни наказания „глоба” в размер на 300 (триста) лв. и „лишаване от право” да управлява МПС за срок от 3 (три) месеца. По отношение на останалата част от процесното наказателно постановление, с която на В. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 10 (десет) лв. на основание чл. 183, ал. 1, т. 1, предл. 2 от ЗДвП за нарушение по чл. 157, ал. 1 от ЗДвП жалбата е отхвърлена като процесуално недопустима, като производството по делото е прекратено на основание чл. 64, б. „а” във вр. с чл. 59, ал. 3 от ЗАНН във вр. с разпоредбата на чл. 189, ал. 13 от ЗДвП (ред. към 05.12.2009 г.), предвиждаща необжалваемост на наказателни постановления, с които е наложено административно наказание „глоба” в размер на до 50 (петдесет) лв.

В касационната жалба се твърди, че решението на първоинстанционния съд е неправилно и незаконосъобразно, тъй като съдът е допуснал нарушения във връзка с процеса на доказване и преценката на доказателства. От настоящия съд се иска отмяна на решението на първата съдебна инстанция и произнасяне по същество, чрез отмяна на процесното НП. В съдебно заседание касационният жалбоподател не се явява, представлява се от адв. Велков, който от негово име заявява, че поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Окръжна прокуратура-Перник, чрез прокурор Стефанова дава заключение, че жалбата срещу потвърдителната част на атакувания съдебен акт е неоснователна и решението на Районен съд-Перник, като правилно и законосъобразно следва да бъде

оставено в сила в тази му част. Относно частта от обжалваното решение с характер на прекратително определение, прокуратурата заявява позиция, че съдебният акт следва да се отмени, като делото да бъде върнато на районния съд за съответно произнасяне.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред касационната инстанция страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

Административен съд - Перник, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от АПК и взе предвид наведените от жалбоподателя касационни основания, след преценка на събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Разгледана по същество касационната жалба се явява основателна, макар и не по изложените в нея възражения.

С атакуваното решение Районен съд-Перник е приел за безспорно установено от фактическа страна, че на 05.12.2009 г. в 12:02 h в гр. Перник по ул. „Юрий Гагарин” В.В., като водач на МПС се е движил със скорост от 92 km/h при забрана за движение в населено място със скорост надвишаваща 50km/h. За нарушението, установено от контролните органи на сектор „ПП” при ОД на МВР – Перник е съставен акт въз основа, на който е издадено процесното наказателно постановление.

От правна страна е приел, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са съставени при спазване изискванията на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН, в необходимата форма и без допуснати съществени процесуални нарушения. Тези изводи се споделят от настоящата инстанция.

Основния проблем по делото е налице ли е повторност по смисъла на пар. 6, т. 33 от ЗДвП. При разглеждането на спора в неговото същество на база на установената по делото фактическа обстановка, основавайки се на събраните по делото доказателства районният съд е приел за безсъмнено установен факта на извършване на процесното нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП именно от В., виновно и в условията на повторност, тъй като срещу същото лице, за същото нарушение в рамките на по-малко от една година към датата на процесното нарушение има влязло в сила наказателно постановление, с което В. е административно наказан. Извода на първоинстанционния съд, че е налице повторност не може да се изведе от приетите по делото доказателства. В кориците на делото се открива акт за установяване на административно наказание № 2360 от 17.08.2009г. и издадено въз основа на него наказателно постановление № 2360 от 03.09.2009г. за извършено нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. За да се ангажира отговорността на нарушителя за повторно нарушение е необходимо административния орган да докаже, че са налице условията на повторност. По делото липсват доказателства, че наказателно постановление № 2360 от 03.09.2009г. на което се е позовал административния орган е влязло в сила. С оглед на това квалифициращия елемент "повторност" на процесното деяние не е доказан. Вместо да извърши преценка в тази насока, районният съд без мотиви и без да изследва хипотезата на повторност е приел, че е налице повторност. Видно от цитирания текст, органът, който налага наказанието, определя и неговия размер, а съдът е длъжен да прецени дали той е справедливо определен спрямо извършеното нарушение и дали е в съответствие с чл. 12 от ЗАНН. Ако административния орган бе проявил активност и бе доказал повторното нарушение в съдебното производство, то липсата на мотиви не биха били нарушение, което да води до отмяна на акта само на това основание. В този смисъл, след като наказанието е наложено за повторно нарушение, то в тежест на административно-наказващия орган е да докаже, че са били налице условията за това. Всичко изложено до тук дава основание на касационната инстанция да направи

заключение, че в производството пред първата съдебна инстанция е допуснато съществено процесуално нарушение във връзка с процеса на доказване, което от своя страна е порок, който води и до неправилно приложение на материалния закон и е основание за отмяна атакуваното решение в частта, с която е потвърдено наказателното постановление.

Относно частта на атакуваното решение, с характер на определение, с която е прекратено производството по делото, настоящия състав като взе под внимание тълкувателно решение № 1 от 01.03.2012 г. по конституционно дело № 10/2011г., Конституционният съд на Република България приема, че основанието за прекратяване на производството по делото в тази му част към настоящия момент е отпаднало. При липса на разпоредба на специален закон обаче е приложима общата разпоредба на чл. 59, ал. 3 от ЗАНН. Налице е обща разпоредба на ЗАНН по отношение праг на наложената глоба, под който праг обжалване е недопустимо. Предвид това и поради искането на В. да бъде отменено изцяло атакуваното решение и процесното НП жалбата в тази и част ще следва да се остави без уважение като неоснователна, тъй като атакувания акт е влязъл в сила, в момента неговото постановяване.

Мотивиран така касационен състав при Административен съд - Перник

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение № 29 от 03.02.2012г. на Районен съд–Перник, постановено по н.а.х.д. № 941 по описа на съда за 2011г, с което е потвърдено наказателно постановление № 2435/16.12.2009 г., на Началник сектор ”Пътна полиция” (ПП) към ОД на МВР - Перник, издадено срещу В.А.В.*** *в частта*, с която за нарушение по чл. 21, ал. 1 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) и на основание чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП (ред. към 07.09.2009 г.) са определени административни наказания „глоба” в размер на 300 (триста) лв. и „лишаване от право” да управлява МПС за срок от 3 (три) месеца и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 2435/16.12.2009 г., на Началник сектор ”Пътна полиция” (ПП) към ОД на МВР - Перник, издадено срещу В.А.В. *** *в частта*, с която за нарушение по чл. 21, ал. 1 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) и на основание чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП (ред. към 07.09.2009 г.) са определени административни наказания „глоба” в размер на 300 (триста) лв. и „лишаване от право” да управлява МПС за срок от 3 (три) месеца.

ОСТАВЯ В СИЛА частта от решение с характер на определение № 29 от 03.02.2012 г. на Районен съд–Перник, постановено по н.а.х.д. № 941 по описа на съда за 2011г, с която е прекратено производството по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/

2./п/

